Εκδήλωση/Συζήτηση – Τέμπη: Ένας χρόνος μνήμης και οργής – Δεν ήταν δυστύχημα αλλά κρατικό έγκλημα (Παρασκευή 1/3 στις 19:00 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης)

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το "όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται", κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Αυτό το φαντασιακό είναι το κλειστό της νόημα που εξαπλώνεται σε έναν κόσμο ανοιχτό στα καταστροφικά κελεύσματα του κέρδους και μόνο αυτού.

Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι' αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Είναι ο πιο φτηνός και οικονομικός τρόπος ένταξης και η ένοχη σιωπή-ο θρίαμβος της. Αυτός ο τρόπος δεν είναι στρωμένος με τα λουλούδια της καλής θέλησης αλλά στυγερός και αμείλικτος. Όπως, άλλωστε, είπε και ο υπουργός Πέτσας: "όποιος δεν προσαρμόζεται, πεθαίνει".

Και όταν ο θάνατος έρχεται να σπάσει αυτή την οργανωμένη ταπείνωση, τότε η εξουσία καταφεύγει στο τελευταίο της όπλο με τις αλληλένδετες τρεις προϋποθέσεις: μηδενική ευθύνη για την

ίδια, καθολική ευθύνη για τα εξιλαστήρια θύματα και αποζημίωση ως αντίτιμο σιωπής στα πραγματικά θύματα.

Για τα τρένα που ήταν το πιο λαϊκό, μαζικό και οικολογικό μέσο μεταφοράς, ο χρόνος σταμάτησε την 28η Φεβρουαρίου του 2023.

Πενηνταεφτά (57) αναγνωρισμένα και ποιος ξέρει πόσα ακόμη εξαϋλωμένα και άγνωστα αδέρφια μας, δολοφονήθηκαν με τον πιο κυνικό τρόπο. Αυτός ο κυνισμός κρυσταλώνονταν ήδη πριν το έγκλημα, με την απαξίωση του ΟΣΕ σε προσωπικό, δρομολόγια, τροχαίο υλικό, συστήματα ασφάλειας, χρηματοδότηση και λοιπά. Η μεθόδευση της απαξίωσης συνοδεύτηκε με αυτή της εκποίησης και ιδιωτικοποίησης. Παλιά μου τέχνη κόσκινο.

Η απαξίωση του οργανισμού διευκόλυνε την εκποίηση και γραφειοκρατικοποίησε ακόμα περισσότερο αρμοδιότητες και ευθύνες.
Ο κυνισμός επέστρεψε δριμύτερος στα Τέμπη. Η ατομική ευθύνη, το λάθος και η κακιά στιγμή μπήκαν στο μεγεθυντικό φακό όλων των αξιωματούχων και των αφεντικών του σιδηροδρόμου, που βρήκαν καταφύγιο στα κυρίαρχα Μ.Μ.Ε. με το αζημίωτο. Η λογική αυτή διευρύνεται πια στον χώρο και στον χρόνο σε βάρος των πιο αδύναμων, για τους οποίους “τα ατυχήματα” και “οι καιρικές συνθήκες” πρέπει να εγγραφούν στην καθημερινότητά τους ως οι μόνες αποδεκτές αιτίες των δεινών τους.

Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όταν η κοινωνία βγήκε στους δρόμους και φώναξε πως οι ζωές μας μετράνε και δεν τις αφήνουμε στην τύχη, τότε τα αφεντικά σαν άλλες Αντουανέτες κοιτούσαν τα ταμεία με την σιγουριά της δύναμης του χρήματος, την πανάκεια κάθε τραγωδίας.

Ο κυνισμός τους φτάνει στο αποκορύφωμά του σήμερα, με τον κοινοβουλευτικό εμπαιγμό στους συγγενείς, γιατί για τους υπεύθυνους της Βουλής δεν ισχύει ούτε η προσβολή του νεκρού. Διότι τι άλλο είναι η άθλια στάση του υπουργού Καραμανλή και

των πολιτικών του συνηγόρων; Τι άλλο είναι το άρον άρον τσιμέντωμα της περιοχής του εγκλήματος, το σβήσιμο βίντεο κι άλλες μεθοδεύσεις συγκάλυψης από τους αντίστοιχους υπεύθυνους;

Ας μη γελιόμαστε.

Η δικαίωση του αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους/ες και ό,τι είναι να γίνει θα επιτευχθεί με την δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία. Κι αν έτσι έχουν τα πράγματα, χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο στην οργανωμένη ζωή και στα μέσα που διαθέτει όπως ο σιδηρόδρομος, πάντα θα βρισκόμαστε αντιμέτωποι/ες με το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση.

Διαδήλωση : Τετάρτη 28/02 | 10:30 π.μ στο Αγ. Βενιζέλου

– ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΊΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΌ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΌ ΈΓΚΛΗΜΑ

– Η ΔΙΚΑΊΩΣΗ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΊΑ ΣΤΑ ΧΈΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΊΑΣ

– Η ΜΝΉΜΗ ΚΑΙ Η ΟΡΓΉ ΔΕΝ ΤΣΙΜΕΝΤΏΝΟΝΤΑΙ

Αντίσταση – Αλληλεγγύη γιατί οι ζωές μας είναι πέρα και ενάντια στα κέρδη τους.

Respiro di Libertà Social Space for Freedom – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης